

[Holger Hansen.]

vil kun komme til at betyde, at vi bagefter skal behandle et væld af dispensationsansøgninger. Jeg tror altså, at det nødvendige er at lave en regionplanlægning, der er en sammenfatning af de planer, der lægges i den enkelte kommune, og som er et så tilpas løst, men alligevel afklaret oplæg, som kontinuerligt skal ændres, og som derfor ikke bør være en opgave, som det vil tage måneder eller måske år for de planlæggende myndigheder at fuldføre.

Vi skal altså efter vores opfattelse være os for at komme så langt ud i vores planlægningsønsker, at vi lader planlægningen i sig selv virke tyngende på den udvikling, der skal finde sted. Dette ville jo være lidt tragikomisk, og dette bør vi naturligvis undgå. Jeg gruer lidt for, hvad f. eks. en § 16 kan komme til at betyde af administration, når amtsrådet hvert andet år skal give en redogørelse til ministeren for den stedfundne udvikling, herunder for den planlægning, der er udført for atmtskommunernes områder. Jeg er ikke uenig i, at en sådan registrering, en sådan rapportering skal finde sted; vi skal blot sikre os, at selve dette ikke tager overhånd og bliver en belastning for det almindelige arbejde, der skal foregå i amter og kommuner og i erhvervslivet.

I lovforslagets § 19 ønsker ministeren sig en bemyndigelse til at kunne bestemme næsten alting. Det vil venstre være meget forsigtig med at give ministeren. Det er en mulighed for en centralisering af afgørelserne, som vi ikke er enig i.

Forslaget til folketingsbeslutning om lokaliseringsrådgivning vil jeg gerne anbefale til en velvillig behandling i folketinget. Vi synes, at dette lille forslag med de store perspektiver, som vi finder ligger i det, kan være ministeren en hjælp dér, hvor han er veget tilbage for at træffe nogen afgørelse. Jeg mener, at et lokaliseringsråd, som det også fremgår af bemærkningerne til forslaget til folketingsbeslutning, sammensat af repræsentanter fra arbejdsmarkedets parter, erhvervsorganisationerne, de kommunale foreninger og statsadministrationen, kunne være et rådgivende organ for ministeren, når han skal træffe de vigtige afgørelser, som han ifølge lovforslaget er veget tilbage for at definere.

Venstre mener, det er vigtigt, at vi får de

forskellige grupperinger i samfundet med i en landsplanlægning og i en lokaliseringsrådgivning. Vi mener altså, at et lokaliseringsråd, som vi her har foreslået, vil kunne blive til støtte for den til enhver tid siddende regering i den vanskelige opgave, det er at udstikke de forudsætninger, der skal ligge til grund for regionplanlægningen, som det siges i regeringsforslagets § 4, og som sagt med andre ord er den overordnede planlægning mellem de forskellige landsdele, som vi mener folketinget må tage ansvaret for.

Men det egentlige i vort forslag til folketingsbeslutning er, at vi opfordrer regeringen til at nedsætte et sådant lokaliseringsråd, som skal yde lokaliseringsvejledning og anden oplysningsbistand til erhvervsvirksomheder og institutioner samt varetage de opgaver, der i dag påhviler egnsudviklingsrådet.

Jeg skal henvise til de bemærkninger, der står i forslaget, men vil gerne ud over, hvad der fremgår af forslagens bemærkninger og af fremsættelsestalen, fremhæve, at vi anser det for vigtigt, at der føres en lokaliseringspolitik i det danske samfund med et bestemt sigte. Jeg har tidligere understreget, hvad dette sigte efter vores mening er for noget. Vi mener ikke, at lokaliseringspolitik alene er landsplanlægning eller planlægning i det hele taget og ej heller alene er egnsudvikling. Lokaliseringspolitik over et bredt felt er en af en række opgaver, der skal løses for at nå frem til den decentralisering i samfundet, til den bedre lokalisering af erhverv og befolkning, som er et af de krav, jeg tror moderne mennesker stiller til samfundet i dag.

Vi er kommet et stykke vej i retning af at udligne de økonomiske forskelle mellem de forskellige dele af landet, det, vi kalder byrdefordeling. Vi har forslag liggende i folketinget om en videreførelse af de principper, og det går vi fra venstre ind for. Vi har før nogen andre i folketinget peget på det nødvendige i en indsats på en række områder for at sikre en bedre erhvervs- og befolkningsfordeling.

Vi har peget på den offentlige service, som vi mener folketinget har en pligt til at sikre, også i landets tyndere befolkede dele, og måske særlig dér. Vi har peget på takstpolitikken, vi kunne pege på udflytning af